Debreczen, 1899. XXVI. évfolyam 74. sz. Kedd, márczius 28.

Előfizetési árak:
Egész évre 10.— frt
Félévre 5.— „
Negyedévre 2.50 „
Egy hóra 1.— „
Egyes szám 4 kr.

Megjelenik minden nap, vasárnap kivételével.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVŰ PÁRT KÖZLÖNYE

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Főpiacz, a városházzal szemben.

Hirdetések:
Egy hasábos petit soronkint 5 krjával számittatnak.

Ugron Gábor.

Budapest, márczius 28.

(m. s.) Szilágy-Somlyó vasárnap megválasztotta képviselőjének Ugron Gábort. A nagy székely tehát mandatumot vállalt, minekutánna politikai barátainak sikerült őt meggyőzni, hogy immár, ebben az országban minden ember érett, a romlott közerkölcsök örvendetes javulásnak indultak, szóval mindaz, amivel Ugron Gábor Bartha Miklós tisztelt elvbarátjához czimzett nyilt levelében a magyar nemzetet meggyanusitotta, nem létezik. Tavaly ugyan még létezett, mert Ugron Gábor daczára politikai barátai unszolására, nem birt mandátumhoz jutni, egyik kerület sem tartva valami kiváló szerencsének az ő politikai hitvallásának támogatását. Ma szerencsére, megváltoztak a viszonyok és Ugron Gábor egyhangu választása egyszersmind bizonyitani fogja azt is, hogy a választási korrupció, az ellenzéknek eme sokat hangoztatott frázisa, — megszünt. A rendszer megváltozott, minden más, minden rendben lesz, mihelyt egyszer hallani fogjuk Ugron Gábor hatalmas hangját a parlamentben. Elveit a legutóbbi általános elvváltoztatás alkalmával Ugron Gábor is megváltoztatta, vagy hogy enyhén szóljunk a béke eme örvendetes napjaiban: az adott körülményekhez idomitotta. A Kossuth-pártnak persze nem tetszik az, hogy Ugron belemegy a delegácziába, de azért minden közösséget mégsem tagadhatnak meg vele, bár az bizonyos, hogy uj köntösében nem szivesen látják a népszónokot.

Ugron programmja ismeretes. Holnap tehát ezen programm alapján Szilágy-Somlyó, amely annak idején egyhangulag választotta meg Bánffy Dezső bárót, holnap egyhangulag fogja megválasztani Ugron Gábort. A kormány nem is állitott jelöltet. Hadd jöjjön be Ugron Gábor. Igenis, jöjjön be a parlamentbe, mert szónoki képessége, tudása és politikai koncepcziója, — melylyel ugyan egyet nem értünk, — neki ott helyet biztositanak. A hosszas küzdelemben kifáradt pártok immár alig adnak életjelt magukról, a parlamenti élet másik szélsőségébe estünk: a mindent helybenhagyó alkalmazkodás politikájába. Ez nem lehet tartós és ne is legyen tartós állapot. Legyen harcz, olyan harcz, mely lovagias ellenségekhez méltó s melyből csak áldásos tevékenység fakadhat az ország számára. Ugron harczolni fog az ő elveiért, pártja is lesz, képessége is van hozzá, tehát ugyszólvón uj életet fog önteni a mai parlamenti életbe. A kormány előtt ő, mint szélső intrantigens, bizonyára tisztelettel fog meghajolni, ahogyan lovagias ellenfelek között szokás akik közül az egyik már is előzékenységet tanusitott.

A következő harczok, az aczélos fegyverek csattanása elé érdeklődéssel, elfogulatlansággal tekintünk. Nincs mitől tartani ott, ahol mindenki tulakar tenni a hazaszeretetben. Széll Kálmánon nehéz lesz tul tenni, de maga az akarat is méltánylással találkozik.

Széll bécsi utja.

Bécs, márczius 28.

Bizonynyal nem kerülte el figyelmüket, hogy az osztrák németek sajtóközegei a kiegyezési törvényjavaslatnak ugynevezett Széll-féle formulája ellen intézett támadásukat egyszerre beszüntették,

TÁRCZA.

Mondain asszonyok.

— A „Debreczeni Ellenőr“ eredeti tárczája. —

Irta: **Falk Rikhárd.**

Régi levelek.

A férj atelleirje. A falak teleaggatva vázlatokkal és festményekkel. A terem közepén munkába vett nagy vászon az állványon. Hátul kis iró asztal, mellette a festékes asztal dobozokkal, ecsetekkel. A férj az uj festményen dolgozik, némelykor a diványra megy és összehuzott szemekkel nézi a készülő müvet. Majd abbahagyja; ledobja müvész sapkáját, szétgombolja bársony blousát s az iróasztalhoz megy, czigarettát sodor és rágyujt. Csinos harminczkét éves barna ember, szép fekete bajusszal és szakállal. Minden mozdulatából kiérzik a müvész.

Az asszony szőke, kék szemü, sugár növésü szentimentális nő. Csinos selyem otthonkában. A férjével külföldön ismerkedtek meg és a legtisztább szerelmi házasságot élvezik három év óta. A baba arczu asszonyka huszonegy éves. Finom lelkü, érzékeny teremtés.

Asszony: (A hálószobájukba vezető szőnyegajtó mögött kopog,) Szabad?

Férj: Ó! Csak tessék!

Asszony: Nem zavarom? (Belép.)

Férj: (Beljebb megy.) Cseppet sem. Különben is mára elég volt.

Asszony: (A pamlagra dőlve a képet nézi) Gyönyörü! Méltó mesteréhez. O! az a nap . . . Mintha érezném jöleső meleg sugarait. No az a nympfa nem valami szemérmes hölgy.

Férj: Nem. De szemérmet kivánni a nymphától annyi, mint megkérni Bachust hogy bort ne igyék. Szemérem? Ej édesem, más világ volt az övék. Romlottak erkölcstelenek, kicsapongók.

Asszony: (Közbevág.) De becsületesek a rosszaságban.

Férj: Én is épen azt akartam mondani. Annyi becsület érzék ezekben a tulvilági (mosolyogva) talán jobban mondva félvilági lényekben — igazán csodálatos.

Asszony: (Mélán elmerengve.) Mi rosszak vagyunk éa e rosszaságban nincs meg az ő hármóniájuk.

Férj: (Melléje ül.) Igaza van Lássa mennyire meg tudjuk egymást érteni.

Asszony: De menyire. (Sóhajt.)

Férj: (Eldobja czigarettáját.) Vilma! Önt valami bántja.

Asszony: Nos igen. Fáj a szivem, ha arra gondolok, hogy nekünk el *kell* válnunk.

Férj: Elválnunk? Ugyan miket beszél. Vagy talán a nénihez akar utazni hiszen akkor is közel leszünk egymáshoz (Megsimogatja felesége haját.)

Asszony: (Kibontakozik.) Közelebbre távozom, hogy annál távolabb legyek magától. (Batist kendőcskéjével felszáritja könyeit.)

Férj: Miczikém, édesem! Térjen magához, hiszen félre beszél. Nem az én kicsike Vilmám az én babuskám nem mond ilyeneket. (Átöleli s megcsókolja.) Hát nem szeret?

Asszony: Az a bajom, hogy nagyon is szeretem. (Sir.)

Férj: (Mosolyog.) Hogy is ne volna baj! Én szeretlek: no dudus ne sirj, mert az nekem fáj. Igy zokogd ki magad az én öreg athléta mellemen, te te kis czicza, te. Azután mond el mi a baj.

Asszony: (Zokog.)

Férj: Szóljon, ki bántotta. Reám nem lehet panasza. Házasságunk óta változatlanul és igazán szeretem. Soha egy lépésnyire sem távoztam el magától. Sem klubba, kávéházba nem járok. Soha éjszaka el nem maradok. De minek is tenném, maga az én barátom, teleségem, anyám . . . mindenem.

Asszony: (Magához térve feláll s a zöld függönyös ablakhoz megy, miközben magában suttogja. Mindenem . .

Férj: (Végig terül a diványon.) Igen, mindenem . . . a szeretőm. Az én meggyőződésem az, hogy a mai világban,

Husvétra minden szükséges שלהבת **füszer-árut,** továbbá kitünő **uj szilvóriumot** ajánl **DEUTSCH LAJOS** előbb VARGA LAJOS
Piacz-utcza 38. szám.

mig a többség lapjai, főleg a csehek, maga Széll ellen kezdenek állást foglalni. Ez a feltünő változás a nyilt szinen megfelel a kulisszák mögött történteknek és a készülő eseményeknek. Itt nem csupán a mértékadó körökben, hanem a lakosság széles rétegeiben is győzött az a tudat, hogy a kölcsönhatás a monarchia két állama közt sokkal erősebb, mint közönségesen feltették.

A magyar obstrukcziót nem tekintették itt másnak, mint a dezolált osztrák parlamenti viszonyok termékének és most, hogy Magyarországon rendezett viszonyok uralkodnak, abban a szilárd meggyőződésben vagyunk, hogy ennek az állapotnak az osztrák viszonyokra is vissza kell hatnia.

E tekintetben tényleg a helyes uton van a közvélemény, habár sejtelme sincs róla, mily közel vagyunk az alapos változáshoz.

A magyar miniszterelnök személyiségétől sok függ, hogy minő formákat fog magára ölteni a közelálló változás. Széll Kálmánról jól tudják itt, hogy nem fog beavatkozni Ausztria belügyeibe; de ép oly erősen meg vannak győződve arról is, hogy egész nefolyását érvényesiteni fogja, hogy Ausztriában is minden viszonyok teremtessenek és e pontban aztán azt hiszik, hogy inkább rokonszenvez a németekkel, mint a szlávokkal. Ez különben bizonyos fokig igaz is, de tévednek, ha azt hiszik, hogy ez a rokonszenv lesz a döntő.

Nem, — a magyar miniszterelnököt első sorban az érdekli, hogy nyugalom és béke legyen és csak másodsorban gondol arra, mily módon lehet azt véghez vinni. Értesüléseim szerint Széll Kálmán, még mielőtt kineveztetett volna miniszterelnökké, legmagasabb helyen kijelentette volna, hogy a magyar viszonyok tartós gyógyulására csak az esetben lehet gondolni, ha Ausztriában is rendet csinálnak; de a gyógyuláshoz vezető eszközökről nem nyilatkozott. Keddre várják itt a miniszterelnököt; jelenléte fogja megadni azt a lökést, mely forgásba hozza az eseményeket.

Nem hizelgek magamnak azzal, hogy Széll ur titkait ismerem; de ismerem őt magát körülbelül három évtized óta s azt hiszem, nem fognak meghazudtolni az események, midőn akczióját röviden körvonalazni megkisértem.

Nézetem szerint mindenekelőtt a leghatározottabban hangsulyuzni fogja, hogy „beavatkozást“ ne insinuáljanak neki, miután a a legkevésbbé akar oly preczedenst teremteni, mely alkalmilag Ausztriának a jogosultság látszatát adná; hogy Magyarország belügyeibe avatkozzék. Amde miután a gazdasági közösséget tartósan alig lehetne fentartani, ha Ausztria alkotmánya az egyetlen 14. § ra redukálódnék, mint ahogy most áll a dolog és miután továbbá a belső béke helyreállitására a németek mellőzésével gondolni sem lehet és miután végül a monarhia hatalmi állását a belső viszonyoktól különválasztani nem lehet, — a politikai saison parancsa lenne, hogy a németek kielégittessenek, de a nélkül, hogy ezáltal a többi nemzetiségek elnyomottaknak tartsák magukat.

A módot illetőleg, mely szerint ezt megcsinálni kellene, néhány legbensübb barátja előtt nyilatkozott a magyar miniszterelnök, nagy vonásokban.

Azt a módszert kellene itt is alkalmazni, amely Magyarországon czélhoz vezetett.

Mielőtt határozott minisztervalságra kerül a sor, a császár egyik bizalmi emberének érintkezésbe kellene lépnie a pártokkal és pedig azon az alapon, hogy a német nyelvnek mint államnyelvnek az összes koronatartományokban szélesebb hatáskört adnának, a nemzetiségeknek pedig az ő külön területeiken nagyobb tér biztositttatnék nemzeti irányban való kulturális fejlődésükhöz.

A nyelvrendeletet természetesen meg kellene szüntetni és egy jó, világos törvény által helyettesiteni.

Mihelyst az előtárgyalások eléggé előrehaladtak, ami gyorsabban megtörténhetik, mint hiszik, — a Thun-kabinet beadná lemondását és egy igen jónevü német gavallér bizatnék az uj kabinet alakitásával.

Határozottan meg kell jegyeznem, hogy nem Chlumotzky báróra gondolnak, ámbár a békeakczió körül előkelő szerepet szántak neki, az uj kabinetben pedig alkalmasint áivenné az egyik tárczát.

Ha az itt körvonalazott akcziót sikerrel keresztülviszik — és nekem nagy a bizodalmam a sikerhez, — csak akkor ünnepelhetik joggal innen és tul is Deák Ferencz utódaként s az ő örökének hü őreként az önök miniszterelnökét.

Hegedüs Sándor Kolozsvárott.

Kolozsvár, márczius 26.

Hegedüs Sándor kereskedelmi miniszter, ki tegnap este ideérkezett, ma délelőtt átvette a kolozsvári I. kerület mandátumát. Kolozsvári Sándor intézett hozzá üdvözlő beszédet, melyre Hegedüs többek között igy felelt:

Most a béke jegyében a hasznos munka ideje jött el. Minden ambicziő és nagyzási vágy nélkül mondhatom, hogy én nem a harcznak embere voltam. Én ott tudtam magamat érvényesiteni, a hol valamit dolgozni kell. Hogy most ilyen minőségben vagyok, egyik jele talán annak, hogy most lehet békésen, zavartalanul, hasznosan dolgozni. Igaz, Magyarországon parlamenti életünk óta szokatlan jelenség ez. Az embereket megdöbbentő és szokatlan érzés fogja el és nagy bizonytalanság érzete vonul a keblekbe.

De nekünk, a kormány tagjainak elhatározott szándékunk, hogy ezen bizonytalanságot és tájékozatlanságot munkássággá, bizonyosságá és tájekozottsággá tegyük. A pártokat arra kérjük, hogy egy kis türelemmel várakozzanak, hogy törekvéseink szilárdságát kifejezhessük. Megpróbáljuk, hogy Magyarország

---

a jelen erkölcsök mellett csak egyféle lehet a boldog házasság. Igen, csak egy! S ez, a melyben a feleség és a férj egészen az egymáséi.

Asszony: Ugy látszik ezek még a legény élet iszapos gondolkozás módjai, melyek még nem ülepedtek le a házasságban.

Férj: (Felül.) Hohó! Ne bántsa az elvemet. „Les principes c'est moi! az elv, az én vagyok.

Asszony: És én ezt jól tudom . . . De miért is kerülgetjük a dolgot, beszéljünk nyiltan; hiszen azért jöttem önhöz. Minek beszéljünk mi a nymphák erkölcséről, mikor vannak közöttünk olyanok kiket még ujkori phaunoknak sem nevezhetnénk. A phaun, ha egykor nymphába szeretett — szerette őt élete végéig . . . nem volt hozzá hütelen.

Férj: (Az irósztalhoz megy és rágyujt.) Hja a nymphák sohasem öregedtek!

Asszony: Ha a phaun szerette a barna nymphát, nem mondta a szőkének, hogy a barnát szereti vagy legalább is nem engedte sejtetni sem. Mert a ki ismeri az asszonyokat, tudja jól, hogy elég egy vetélytárs, ha csak szellem is, ahoz — hogy boldogságát szétrombolja. (Folyton gyengülő hangon, de elszántan.) Az a phaun, a ki éveken át hazudja szerelmét, csak hogy fájdatmat ne okozzon a nőjének akár részvétből vagy sajnálkozásból . . . az egy nyomorult ember . . . a ki . . . (könyei elfojtják hangját) nem érdemli meg az ő kis nymphaját . . . a ki mindig szereti . . . a kit bol-dog-ta-lan-ná te-ett örök-re. (Sir.)

Férj: (Hozzá siet.) No már megint kis baba. (Átkarolja és a divány felé vezeti.) Jőjjön, mondjon el mindent; könnyitse meg lelkét . . .

Asszony: (Kiszabaditja magát.) Bocsásson el! Nem szabad engednem, hogy megérintsen . . .

Férj: (Türelmetlenül otthagyja.) Eh, ne legyen gyerek.

Asszony: Hallgasson meg. — Ön a vőlegények hagyományos szokásának nem tett eleget: nem égette el összes legénykori emlékeit . . .

Férj: (Meglepetten.) Ezt nem is tudtam! Valóban?

Asszony: (Bánatosan.) Igen. Valószinü, hogy mint vőlegény visszaadta és visszavette a leveleket. Egy éppen maradt és ott volt az ön levelei között, miket nekem irt. Igy akadtam reá.

Férj: Bolondság!

Asszony: Nem annyira, mint hiszi. A mikor ön el van foglalva s én magára gondolva nem tudok egyebet tenni: elő veszem a mi régi levelezéseinket s gyönyörködtem bennük. Mert szebbek voltak ezek minden regénynél a földön.

Férj: (Nagyobbodó érdeklődéssel.) Csak voltak?

Asszony: (Szomoru, panaszos sóhajjal.) Voltak. Ma ismét, ki tudja hányadszorra akartam őket elolvasni, pedig már könyv nélkül ismerem őket. Előszedtem tehát a féltett fészekből. A mi leveleink alatt, egy régóta ott feledett sárga, összetörött levelet találtam. (Előveszi zsebéből.) Ezt a levelet ön öt év előtt irta és ez a levél hátravetette árnyékát, hátra a mi házasságunkra és sötétbe vonta az én érzékeny lelkemet. Ez a levél elválasztott bennünket egymástól örökre! Ime a levél . . . (Átadja férjének ez gyorsan átfutja.)

Férj: (Szünet után.) Igen, öt év előtt történt, a barna Lizának irtam.

Feleség: (Félbeszakitja) On azt irja Lizának, hogy soha sem volna képes szőkét szeretni; barna az ideálja s csak ilyenen tud csüngeni lelke egész valójával. (Remegő hangon.) Ne..ne is tagadja szerette Lizát mélyen és igazán. Jól ismerem Önt, nem képes hazudni. Ezt a levelet a szivével irta meg, ez a levél a maga lelke... ez ön maga... (Könnyezve, bánatos hangon.) És éppen, mért olyan jól ismerem önt kérdem: miért ámitott el, miért mondta nekem, hogy szeret? Ez egyszer hazudott életében, de annak én vagyok az áldozata... (Sir.)

Férj: (Hirtelen elkomolyodott.) Végig hallgattam nyugodtan. Most már példálózgatását, tudom miért emlitette a vállást . . . Most én következem. Müvész ember vagyok. Beutaztam az egész világot. Meghódoltam a nagy természetnek a Rouky-Muntain láttára, fetrengtem a Sahara homokjában és elmerengtem a párisi boulewardokon. Mint minden ifjunak, ugy nekem is megvoltak a magam kalandjai: Nem tartoztam ugyan vele, de szóljon: nem vallottam-é be fiatalkori bohóságaimat a kis pesztonka szerelmétől kezdve a Hutters-Ladyvel átélt kalandokig? Van-é egy pillanata is életemnek, a melyet ne ismerne?

Feleség: (Félreforditja arczát és bólint fejével.)

Férj: A Liza-ügy hasonló a többi-

gon, hogy lehet politikát szenvedélyesség nélkül kezelni. Próbáljuk meg, hogy Magyarországon hogy lehet haladni egyszerü tempóban a nélkül, hogy koczkáztatnánk valamit. Ehhez szükséges a különböző véleményeknek is az a türelmes kiegyenlitése, a békés jóakarat, mely nélkül hasznos munka nem lehetséges. Minden tehetség megtalálja a maga helyét, minden vélemény szabadon érvényesülhet: ezt akarja a mostani kormány, ezt akarja a Széll kabinet.

A mandátum átvétele után Hegedüs Sándor miniszter nagyszámu küldöttségeket fogadott. — Valamenyi hatóság, egyház, Palkovics altábornagy és számos egylet tisztelgett a miniszternél. Ezután résztvett a ref. egyházkerület hetes bizottságának ülésén, hol Simo Lajos elnök, főgondnok üdvözölte a minisztert. A bizottság operatumának közgyülés elé való terjesztését tárgyalták és ennek módjára nézve megállapodtak.

Innen a miniszter az I. Ferencz József iparmuzeum megnyitására és felavatására indult, hol Béldi Ákos gróf főispán, Szvacsina polgármester, az ideérkezett országy. képviselők, több kamara küldöttei, a városi hatóságok és előkelőségek már jelen váltak. A minisztert a felügyelő bizottság fogadta. A növendékek a Himnuszt énekelték, mire Szvacsina Géza polgármester lelkes szavakban nyitotta meg az ünnepélyt.

Gámán Zsigmond kamarai titkár beszéde után Hegedüs Sándor válaszolt. Beszédében azt hangsulyozta, hogy az iparnak olyan tudományt kell adni, mely az életből meritve az élettel köti össze, mely a haladásból veszi fegyvereit és a haladás számára képesiti az ipart, mely emeli az ipar szinvonalát, de nem szakitotta el az anyaföldtől, mely európai haladásában sem törli el annak speczifikus nemzeti jellegét és a mely tényezőket ugy tudja felhasználni, hogy azoknak minden ereje koncentrálva legyen a haladás érdekében, mely az intézet növendékeit az életből átveszi és annak visszaadja, amely a tanfolyamot az élettel köti össze, mely az eszméket, az órabeosztást, mely az egész intézetét tervezetét ugy esinálja meg, hogy az élet minden követelménye kielégitve legyen, mely tudomány ugy ad és szerez, hogy az rögtön átmenjen az életbe.

Miután még Ferenczi tanár megköszönte a miniszter beszédét, az ünnepély véget ért.

Délután a miniszter tiszteletére bankett volt, melyen Hegedüs Kolozsvár polgárságára üritette poharát.

Délután a miniszter anyjánál tett látogatást és este a szinházba ment, hol tiszteletére Jókai Mór „Dózsa György“-ét adták.

Hegedüs miniszter szinház után a vasuthoz hajtatott, ott vacsorált s a vasuti dalkör zenekarának szerenádját hallgatta. A megtisztelésekért a polgármesternek hálás köszönetet mondott és lelkes éljenzések közt Budapestre utazott.

A halottlátó asszony.

Biharmegyében egy jámbor parasztasszony halt meg a minap, a ki a nép körében országos hirre tett szert. Alacsony házikója előtt sokszor tömegesen állott a messze földről összesereglett nép; fölkeresték Erdély és Máramaros hegyei közül, az Alföld rónájáról, a Bánátból és a Mecsek aljáról. Megfordult nála magyar, sváb, román, tót, rutén, szász, szerb, szóval az egész tarka etnográfiai kiállitás, a mi Magyarország népeiből kitelik. És egész élete és müködése érdekes bizonyitéka volt annak, milyen csodás keveredésben él a nép lelkében a hit és a babona.

Mert a szalacsi asszonyhoz mindenki azzal a kérdéssel fordult: mi van az ő kedves halottjával? Es a halottlátó asszony megmondta, hogy a lélek a menyország melyik kertjében örvendezik együtt az igazakkal, vagy pedig a purgatóriumban sinylődik.

Messze földön meggyászolják most, hogy meghalt; a kik nem kaphatnak tőle többé vigasztalást. Rendkivül érdekes alakja volt a népéletnek; megérdemli hogy kissé bővebben foglalkozzunk vele kivált mai napság, a mikor olyannyira divatos a szellemidézés, a spiritizmus. A szalacsi asszony a spiritizmust gyakorolta a falusi kunyhóban.

Az országos hirre vergődött asszony már fiatal leánykorában igen vallásos teremtés volt. Már akkor minden esztendőben elzarándokolt Mária-Pócsra. — Férjnél volt már és Tóth Pálné volt a neve, mikor egyszer egy liyen bucsujárás közben — földbe gyökerezett lábbal állott meg a proczesszió közepette és szeme merően az égre tapadt. Az ájtatos ének elhallgatott, mindenki az átszellemült asszonyra nézett, a ki hirtelen sikoltva borult a földre és hangosan imádkozni kezdett . . . .

Mikor később kérdezték, hogy mi történt vele, azt felte, hogy a Szüz Máriát látta, karján a gyermek Jézussal.

Az orvosok, a kik később foglalkoztak vele, azt mondják: ekkor szállotta meg a vallási mánia s azóta csöndes tébolyodottság uralkodott a lelkén. E vizió óta gyakorolta azután a halott-látás mesterségét. Mert jövendőt soha sem mondott; nem is kuruzsolt, mint azt a lapok tévesen irták felőle. Ő csak a halottakat látta. Csakhamar elterjedt a hire a vidéken, hogy a szalacsi tudós asszony fölvilágositást ad a boldogultak tulvilági sorsáról. Mert tudós asszony névvel ruházta őt fel a nép, a hogy már a magyar pogánykorban nevezték a bübájos, tündéri tehetséggel megáldott nőket. S megindult hozzá a népvándorlás, utóbbi időben már Szerbiából, Romániából is jöttek vendégei és akármilyen sokan állottak a házikója előtt, soha sem bocsátotta be látogatóit tömegesen, mindig csak egyenkint. S a ki belépett hozzá, mindjárt azzal lepte meg, hogy előre megmondta neki: a férje, felesége, gyermeke lelke után akar-e tudakozódni? Nagyon sokszor eltalálta s azután hozzáfogott a szellemidézéshez. Letérdelt, hangosan imádkozott és merően nézett a szoba homályos szögletébe. Kevés idő mulva jelentette, hogy a szellem megjelent; de sokszor előfordult, hogy a szellem a legkitartóbb imádkozásra sem mutatkozott.

Ha megjelent megmondta: milyen ruhában tették az illetőt a koporsóba? Van-e rajta valami ékszer? Boldog volt, a kinek a halottjáról azt mondta, hogy a menyország rózsás kertjében lakozik, de az is megnyugodott, a kinek Tóth Pálné azt mondta, hogy bizony a halott a purgatóriumban lakol a büneiért és azt üzeni hozzátartozóinak, hogy bőjtöljenek, vezekeljenek érette és adakozzanak a templomok javára. Oly meggyőzően tudott beszélni a megjelent halottról, hogy sokszor még uri emberek is meggyőzve, vagy legalább is kételkedve távoztak töle. De azért uri emberekkel nem szivesen állott szóba. Azt mondta, hogy kinevetik az ő tudományát, a mit az Isten adott neki. Csalta e a népet ravaszul vagy vizióiban tényleg látta az álom-alakokat — ki tudja?

Hogy Rudolf trónörökös nem halt meg: ennek a legendának hiresztelésében is nagy része van a szalacsi assonynak. Mondják, hngy a trónörökös halála után egy előkelő állásu udvari méltóság volt nála s megkérdezte a király nevében, hogy mi történt a királyfi lelkével A szalacsi asszony három óra hosszat imádkozott, végre kijelentette:

— A királyfi lelke nem jelent meg, mert nincs a halottak birodalmában. Él az emberek között!

A udvari méltóság gazdagon megajándékozta a tudós asszonyt s megvitte a hirt a királynak, a ki e naptól fogva

---

hez. Modellem volt annyi az egész. Azt a mit irtam, a fiatal hév mondotta tollba. Hát nem mondjuk-e sokszor, hogy imádottunk ajaka eper, szeme nefelejts, haja selyem? Ha tényleg elhagytam magamat ragadtatni, helytelenül tettem. Nem szükséges magam menteni; de elég az, hogy még akkor nem ismertem Önt!

Feleség: Bókjai kevéssé mentik. Lizát szerette s a mikor azt irta neki, azzal megmondta hitét, óhaját. Ismétlem, jól ismerem Önt. Mint, a hogy a kávéját világosan issza, mint a minő szokása az, hogy reggel kilenczkor kel fel, — éppen olyan meggyőződése és hite az, hogy szőkét szeretni soha sem tud.

Férj: (Haragosan.) Mondom: Badarság.

Feleség: Nevezzen annak. Beszéljen, mondjon bármit és többet hinni Önnek nem tudok és szeretem, imádom; O, miért tette ezt?

Férj: Édesem bocsásson meg, de nem tudom önt megérteni. (Fel és alá megy.)

Feleség: Annál rosszabb. — De mindegy, elhatározásom megmásithatlan: még ma elhagyom a házat...

Férj: (Feléje közeledik. Megdöbben.) Nem, az lehetetlen. Vilma az égre kérlek ne őrjits meg. Egy szeszély, semmi más. El akarsz hagyni engem, a ki téged ugy imád? Egy régi levél miatt?

Feleség: A régi tükör is mindig ugyanazt mutatja.

Férj (extázisban átkarolja): Nem, nem engedlek! Itt maradsz, nélküled nem élek egy pillanatig sem . . .

Feleség (szabadkozik): Ne fáradjon. Már vége mindennek. Szeretem, szeretni fogom ameddig élek, de együtt többé önnel nem maradhatok.

Férj (izgatottan sétál körüle): Szörnyü problema az, mit az ön lelke magában rejtve tart s amelyet felfogni, megmagyarázni nem tudok. (Letérdel előtte.) Könyörgöm az Istenre, ne tégy boldogtalanná. Vilmám, édes babusom . . . (Elkeseredetten). Szeret és igy bánik velem . . .

Feleség (sir): Elválunk, ha kivánja a törvény előtt is. Vádoljon hütlenséggel, vagy . . .

Férj: Lehetetlen! Nem, ezt hiszi rólam . . . Soha . . . (Zokogva). Vilma ne gyötörjön . . .

Feleség: Nem lehet másképp . . . Ám jó. A mamának irtam, holnap hazautazom s nem látjuk egymást soha!

Férj: Soha!? (Feláll). Igy szeretett? Hallatlan asszony . . .

Feleség: Ne vádoljon, nem tudja mennyit szenvedek. Isten önnel! Szeretem örökre! . . .

Férj (kimerülten): Vilmám, nem birom ki e kinokat . . . (Diványba kapaszkodik. Rekedtes hangon.) Most már parancsolom . . . akarom . . . . hogy itt maradj . . .

Feleség (könyezve): Nem lehet, nem szabad . . . Isten vele! (Csókot intve, el).

Férj: Asszonyom . . . hát elmegy . . . Vilma! . . . (Eszméletlenül a földre hanyatlik).

siratni a fiát. Megjegyzendő, hogy e történetet nem a szalacsi asszony beszélte; egyike ez azoknak a meséknek, a melyek őt körülvették.

A babonát kétségkivül terjesztette; de azért a nép erkölcseire is jó hatással volt Tóth Pálné mesterkedése. Nagyon sok asszony fordult hozzá panaszszal, hogy az ura korcsmázó, nehéz természetü ember. Tóthné elhivatta azt a férjet, megidézte neki valamelyik rokona vagy az apja szellemét, aki szintén korcsmázó, istentelen életü volt. És olyan kinos dolgokat beszélt neki a tulvilág gyötrelmeiről. hogy az ember az ijedtségtől félholtan támolygott ki a házikóból — és megjavult.

Élete bübájos volt, de a hála annál próziasabb. Egy reggel halva találták a szobájában. Halála gyanus volt, az orvosnk fölbontották a testét s megállapitották, hogy alkoholmérgezés ölte meg. A tudós asszony ugy látszik, másoknak vizet predikált, maga meg ugyancsak sok bort, sőt pálinkát is ivott. A nép, a mig föl nem bontották, nem hitte, hogy igazán meghalt:

— A menyországba ment látogatóba, mondották áhitatos mosolygással. Vissza fog jönni egy pár nap mulva! Mert két izben megtörtént vele, legalább ugy beszélik hogy tiz tizenkét napig aludt s azután ismét életre kelt.

A tudós asszonyt eltemették és házikója nem lesz többé messze föld bucsujáró helye. De Szalacs népe most is babonás tisztelettel nézi a házat és szentül meg van győződve, hogy egy napon ismét megjelenik ajtajában a tudós asszony és elmondja a hivőknek: mit látott a másvilágon.

SZINHÁZ.

Egy párisi regény.

— Ujházi második vendégszereplése. —

Feuillet Octáv regénydrámáját tegnap este azon a réven láttuk, hogy Ujházy Edének egyik legjobb szerepe Chevrial báró, az emlitett darab főhőse. Csakis ez a körülmény indokolhatja, hogy a rég ismert és egyáltalán nem érdekes darab ismét müsorra került.

Chevrial, a tetőtől talpig *viveur* párizsi, a ki hajlamainak és vágyainak él abban az elegáns és finom légkörben, a melyben minden gondolat és minden érzés a kellemes szórakozások körül forog s e szórakozások tárgya mindenkor egy többé kevésbbé bájos és pikáns párizsi szépség.

A párisi viveur-ök légiójából való alak Chevrial báró, aki barátkozik, udvarol, szeret, ámit és ámittatik. *Ujházi* művészete elibünk varázsolta ezt a kedves, léha viveurt, fölkeltette a párisi tipikus egyéniség iránt érdeklődésünket annyira, hogy érdekelt minden mozdulata, minden szava; figyeltük tekintetét, arczának szinváltozásait és végül, midőn a negyedik felvonásban a viveur remegő kezéből a pohár csörömpölve hull a fehér abrosz tányérai közé, torkán elakad a szó, tévelygő tekintete egy pontra szegződik, majd megüvegesednek szemei, arcza hamuszinüvé változik, elfog iránta a szánalom és szem alig marad szárazon.

Az *Ujházi* varázsos müvészetének a titka kaczajt, vagy könyet fakasztani. Ennek a varázsnak hatása alatt állott tegnap este is a közönsség, a mely a zseniális müvészt felvonások után, de nyilt szinen is lelkesen tapsolta.

Hiszen a müvésznek másutt is édes zene a taps, de bizonyára sehol sem lehet édesebb, mint a szülőváros földjén; — mert Ujházi igazi müvészi nagysága már régen megczáfolta a példabeszédet, hogy senki sem próféta a maga hazájában, mert Debreczen közönsége nem csak a nemzet nagy művészét látja benne, hanem a saját geniális fiát, a kinek tehát kétszeres büszkeséggel tapsol.

A többi szereplők közül *Fáy* Flórát, *Halmy* Margitot, *Szabó* Irmát, *Komjáthyt* és *Fenyérit* emelhetjük ki.

Feltünt, hogy felvonások után a nézőtér egynémely helyéről, de különösen az állóhelyről feltünően éljenezték Komjáthyt. A közönségnek ez visszatetszett, mert hiszen magától értetődő, hogy az estélyt Ujházi müvészt dominálta. Az ilyen tüntetések bizonyára bántják *Komjáthy* János izlését is.

* **Kapossy Józsa bucsuja**. A közönség egyik kedvencze Kapossy Józsa Faust parodiájának csütörtöki előadásán bucsuzik el.

Ez a fiatal, jeles szinésznő szemünk láttára fejlődött. Midőn ezelőtt három évvel szinházunktól első izben megvált, csak az udvariasság tapsai kisérték. Mikor pedig a mult idény végén *Liliben* ismét megjelent, az általános elismerés tapsa fogadta. Azóta legelfogultabb ellenségeit is meghóditotta. A *Kis alamuszi-ban*, *Nebántsvirágban*, *Gasparonéban*, *Kis herczegben*, de különösen *Liliben* egymásután aratta diadalait s legutóbb a *Baba* nehéz szerepében, melyet minden minta nélkül, egyedül saját felfogására támaszkodva dolgozott ki.

Kapossy innen Kecskemétre megy, a Vigszinház mintájára épült gyönyörü szinházhoz, Micsey ujonnan és jól szervezett társulatához. A megváláskor vigasztal az a tudat, hogy a fiatal, kiváló tehetségü énekesnő ott is ama általános sikert fogja elérni, melyekből nekünk már csak az emlékezet marad meg.

* **Odry Árpád bucsuja.** *Odry* Árpád, a debreczeni szintársulat lyrai szerelmese, ma este bucsuzik el a debreczeni közönségtől. A fiatal szinmüvész alakja mondhatni beleszövődött a debreczeni társadalom életébe. Kiváló intelligenciája, müvelt lelkülete és rokonszenves egyénisége, korrekt jelleme csak barátokat és fiatal kora daczára tisztelőket szerzett neki, a kik nem szivesen veszik, hogy a debreczeni szinpadról hiányozni fog Odry deli alakja. Pályájának még elején van ugyszólván, tehetségének már is annyi jelét láttuk megnyilatkozni, mely méltán kelt pályája iránt legszebb reményeket. Leginkább szinpadratermett alakja és természetes beszéd modora, intelligens fölfogása és erős kötelességérzete azon tulajdonságok, melyek szinészi egyéniségét jellemzik. Nincsen érzékenyebb ember a szinésznél. A legcsekélyebb érintésre is reagál és gyakran fájdalmat érez akkor is, amidőn környezete azt hiszi, hogy csak örülnie van oka. *Odry* Árpád ez a kedves bohém fiu, bárha igazi szinészvér, sohasem mutatkozott érzékenynek, még a kedvezőtlen kritikák után sem. — Öntudatos szinész egyéniségre vall, hogy mindenkor meg volt győződve, hogy a sajtó érdek nélkül, csakis a szinügy érdekében teszi meg megjegyzését. Ezért volt olyan szeretetreméltó mindenkor s ezért konstatálhatjuk, hogy ő hozzá ugy pályatársait, mint a sajtó munkásait csakis kellemes emlékek füzik. Reméljük, hogy minél előbb viszontlátjuk a debreczeni szinpadon, bizonyára már megizmosodott tehetséggel, de változhatatlan ambicióval.

Legujabb.

— A „Debreczeni Ellenőr" eredetitáviratai. —

A miniszterek a királynál.

Budapest, márczius 28. (Érk. d. u. 1 ó. 45 p.) Mint Bécsből távirják, a király ma délelőtt a Burgban kihallgatáson fogadta *Széll* Kálmán miniszterelnököt, utána gróf *Goluchovszky* külügyminisztert, majd *Thun* gróf osztrák miniszterelnököt. Bécsben politikai körökben azt hiszik, hogy a bécsi tanácskozások a delegácziónális ügyek, főkép a katonai reformok folytán a költségek megállapitása folytán szükségesek. Ezenkivül a kiegyezésről tanácskoztak.

Riadalom a nemzeti kaszinóban.

Budapest, márczius 28. (Érk. d. u. 2 ó.) Ma hajnalban nagy riadalom volt a nemzeti kaszinóban, ahol tüz támadt. A tüzőrség gyorsan kivonult és elfojtotta a tüzet, mely egy eldobott szivar tüzétől támadt.

A miniszterelnök tisztelgése.

Budapest, márczius 28. (Erk. d. u. 2 ó.) *Széll* Kálmán miniszterelnök ma délelőtt *Ferencz* Ferdinánd, *Ottó* Lajos és *Viktor* kir. herczegeknél tisztelgett.

A kereskedelmi miniszter utazása.

Budapest, márczius 28. (Érk. d. u. 2. ó.) *Hegedüs* Sándor kereskedelmi miniszter ma reggel néhány napra falura utazott.

Uj igazságügyi államtitkár.

Budapest, márczius 28. (Érk. d. u. 2 ó.) A király *Bernáth* Géza szegedi itélőtáblai elnököt igazságügyi államtitkárrá nevezte ki.

Előfizetési felhivás.

Az uj évnegyed közeledtével felkérjük olvasóinkat arra, hogy az előfizetést megujititani kegyeskedjenek.

Lapunk a régi marad. Huszonhat év óta küzdünk a liberalizmus zászlója alatt kitartással abban a meggyőződésben, hogy csak ez teheti nagygyá és erőssé e viharlátott nemzetet.

Az elénk tüzött iránytól nem tértünk le egy pillanatra sem. Az idők változtak, uj eszmék termettek, a mi álláspontunk azonban nem változott.

A jövőben is arra fogunk törekedni, hogy lapunk hüséges organuma legyen az igazi szabadelvüségnek.

Igyekezünk legjobb meggyőződésünk szerint *igazat* irni, jól tudva, hogy a sajtó csak akkor számithat a gondolkodó olvasók elismerésére és pártolására, ha az az igazság vezeti azt a tollat, mely a *közvélemény szolgatában áll.*

Szenzácziót nem hajhászunk, ez nem kenyerünk. Érdekesen fogunk ugyan irni, de nem leszünk soha előmozditói azon iránynak, mely az ujságolvasók lelkét izetlen szenzácziókkal akarja meghóditani.

Büszkék vagyunk arra, hogy lapunk kedvelt közlönye azon közönségnek, mely csak a nemes hangot szereti a közéletben

és sajtóban egyaránt. Igyekezünk a jövőben is méltók lenni a bizalomra. Ez a bizalom lesz fáradozásunk legszebb jutalma.

Lapunk minden rovatát érdekesen állitjuk egybe. Kiadóhivatalunk nagy áldozatokkal külön szerkesztőséget tart fenn *Budapesten*, hogy olvasóközönségünket, naponkint friss érdekes táviratokkal láthassa el.

Nem igérünk többet, mint a mennyit adhatunk, de a mit igérünk, azt igazán megadjuk.

Kiadó és laptulajdonos :
A Csokonai nyomda- és kiadó-részvénytársaság.
Felelős szerkesztő : **Koncz Ákos.**

NAPI HIREK.

Tájékoztató.

Lapzárta mindennap d. u. 2 órakor csak esetleg hétfőn később.

Kéziratok visszaadására a szerkesztőség nem vállalkozhatik. Kérjük a lapnak csak az egyik oldalára irni, ha lehet porzó nélkül!

A Gönczy-egyesület „Otthon"-a Keresk. akadémia palotájában.

A m. kir. törvényszéknél jegyzői iroda nyitva hétköznapokon d. u. 3—5 óra között, vasárnap és ünnepnapon d. e. 10—11 óra közt. Gyüjtőszekrényből a beadványok kivétetnek hétköznapokon d. e. 12 és d. u. 5 órakor, ünnepnapokon d. e. 11 órakor.

A kir. tábl. hivatalos órák a segéd- és kezelő hivatalokban d. e. 8—12 és d. u. 2—5 óráig tartatnak. Az igtató, kiadó-hivatal s az irattár a feleknek felvilágositásokat d. hétköznapokon d. e. 9—11, d. u. 3—4 óra közt; vasárnapokon és ünnepnapokon d. e. 10—11 óra közt.

Hivatalos órák az állami anyakönyvvezetőknél Vasárnap d. e. 10—12. Többi napokon d. e. 9—12-ig, d. u. 3—6-ig.

A debreczeni kir. járásbiróság szóbeli kereseteket, kérelmeket és nyilatkozatokat fölvesz kedden és pénteken d. u. 3-tól 5-ig, a felek megjelenhetnek minden szerdán.

Népkönyvtár az árok-utczai leányiskolában Nyitva van minden szerdán és szombaton d. e. 11—12 óráig.

Famunkatanitás. A kézügyesitő egyesület főreáliskola mühelyében d. u. 2—4 óráig. Kedden előkészitő csoport. Szerdán es pénteken haladócsoport.

— **Az iparos ifjak önképző egylete** f. év ápril. hó 9 én délután 3 órakor saját helyiségében (Hatvan-u. 1576 sz. emelet) tartja évi rendes közgyülését, melyre a tagok és érdeklődők ez uton is meghivatnak 1899 márczius hó 28-án. Az elnökség.

— **Halálozás.** Polgár *Böör* Jánosné szül. Bihari Juliánna asszony folyó hó 27-én, életének 26-ik évében elhunyt. Hült tetemei folyó hó 29 én délután 3 órakor fognak az ev. ref. egyház szertartása szerint az Erzsébet-utcza 26 ik számu háztól a Kistemplomban tartandó gyászima után a Várad-utczai temetőbe örök nyugalomra tétetni.

— **Egy püspök a szinházról.** Talbot dr., Rochester püspöke, a minap pásztorlevelet irt, melyet egyházmegyéjében minden templom ajtajára kifüggesztetett. A pásztorlevél nem ritka dolog, de Tablot dr. pásztorlevele ritkaság. A tudós püspök a szinházról szól benne és horrendum dictu, arra buzditja a hivőket, hogy csak járjanak a szinházba. Az érdekes és okos pásztorlevél ezeket mondja:

> Örömmel hallottam, hogy a kenningtoni plébánia területén uj szinház nyilt meg. Eddig a Westend lakóinak volt részük müélvezetben és a szinház látogatása nagy időveszteséggel és sok költséggel járt. A mulatság czentralizációjának még más baja is volt. A programmot olyan közönség számára állitották össze, amely keveset törődött az erkölcsccsel s az illendőséggel s az előadott darabok nem annyira az elme müvelésére, mint inkább az érzékiség növelésére törekedtek. A külvárosok szinházaiban — ezt belátták az igazgatók — nem balletekre van szükség, hanem olyan darabokra, amelyek meghatják a szivet és az elmét kimüvelik. A minap fölkerestem az uj kenningtoni szinházat és bevallom, nagyon jól mulattam. A közönség illendően viselkedett. A darabot jól játszottak és különösen az első szerelmes-szinésznő nagy tehetsége tünt föl. Higyjétek el, sokkal jobb, ha az ember jó szindarabot néz végig nehány garasért, mint ha a korcsmában leiszsza magát. Csak az erkölcsösség terjed, ha a nép a szinházban szép verset és jó prózát hall, amelyet meg is tart emlékezetében. Én tehát nem tiltom el az ilyen élvezetet a vallásosság nevében. Csak arra kell ügyelni, hogy a darabok jól meg legyenek válogatva.

— **Alkohol mérgezés.** A mértéktelen ivásnak majdnem mindennap meg van a maga áldozata. Tegnap este is egy ilyen szerencsétlen áldozatot szállitottak be a kórházba. *Kerekes* Lajos czizmadia tegnap este csillag-utczai lakásán oly gyanusan viselkedett, hogy hozzátartozói a rendőrség segitségét vették igénybe. Az előhivott orvos konstatálta Kerekesen az alkohol mérgezést s a kórház megfigyelő osztályába szállittatta.

— **Nyilvános nyugtató és köszönet.** Az épitő iparos tanonczok jutalmazására adakoztak: Serly Ede az egyesült épitő iparosok alapitványa kamatjának egynegyedrészét 12 frt 52 krt. Horváth és Biczó czég 10 frt, Kovaliczky Antal tanár 2 frt, Bisothka Gábor 2 frt 50 kr, Stegmüller Árpád 2 frt 50 kr, Zelinger Ede 2 frt. Az első takarékpénztár szegény tanulók eszközökkel ellátására 30 frtot, Blaskovics Mihály a lakatos tanulók számára 2 frt 50 krt tett le. Fogadják adományaikért a felügyelő bizottság és az érdekelt tanonczok nevében hálás köszönetemet. Dóczy Gedeon ip. tanoncziskolai igazgató.

— **A debreczeni kereskedelmi betegsegélyző egyesület** igazgatósága hálás köszönetét fejezi ki az alább megnevezett intézetek Tekintetes Igazgatóságainak azon nagylelkü adományokért, melyekkel a kereskedelmi kórház épitési alapját gyarapitani kegyesek voltak: u. m. „István"-gőzmalom társulat 400 kor., Debreczeni első takarékpénztár 80 kor., Alföldi takarékpénztár 20 kor., Közgazdasági bank 20 kor., Takarék és hitelegylet 10 kor. Debreczen, 1899. márcz. 25. Mayer Emil, elnök.

— **Az asztalossegédek sztrájkja.** A debreczeni asztalossegédek elégedetlenek helyzetükkel. Mint legutóbb a kőmiveseknek — nekik is az a kivánságuk, hogy a munkaidő leszállitása mellett a munkabér emeltessék. Az elégedetlenséget nagyban szitja nehány olyan munkás, aki Budapestről került Debreczenbe, s gyakorlata van az ilyen dolgokban. Az asztalos mesterek ebben az ügyben szombat délután ülést tartottak. Vasárnap délelőtt pedig a sztrájkoló segédek jöttek össze egyik kisebb vendéglőben. A gyülésen körülbelül 50—60 asztalos segéd, s néhány önálló munkás jelent meg. A szónokok a segédek nehéz helyzetéről beszéltek, mindannyian munkabéremelést sürgettek. Az asztalos mesterek közül többen felszólaltak, s igyekeztek az elégedetlenkedőket meggyőzni. Meghallgatták ezután a segédek 20 as bizottságának jelentését. A segédek tárgyalásba bocsátkoztak a mesterekkel, de pozitiv megállapodásra nem jutottak, igy azután a gyülés elhatározta, hogy az asztalossegédek a munkát egyelőre márczius 27 től 8 napig beszüntetik. Ezalatt a 8 nap alatt el fog dőlni, hogy vajjon a mesterek adnak-e bérfelemelést, vagy pedig ők folytatják az eddigi bér mellett a munkát, harmadik — ez a legrosszabb eshetőség a sztrájk további folytatása. A gyülés különben mint a hatósági megbizott *Erdélyi* István jelentéséből kitünik — csendben és rendben folyt le.

— **Baleset e vagy rablógyilkosság?** Bába János h.-dorogi lakos csak most szabadult ki a váczi fegyházból, a hol 2 és ½ évet töltött. Most, hogy haza jött, feleség után nézett. Hites feleség nem került neki, azért olyan után nézett, aki csak ugy balkézre lesz felesegitsége az élet sivár utjain a létfentartás nehéz küzdelmében. — Asszony után indult tehát Debreczenbe e hó 10-én s utközben megszállt Böszörményben Andirkó Juliánnánál, a kinek a férje a neje hütlegsége miatt elvágta a nyakát s most is a kórházban van. Ezt az asszonyt akarta balkézre fogadni Bába János. A tág szivü menyecskénél akkor is 6 legény kártyázott, Bába hust és bort hozatott; be is rugott alaposan. Ekkor a menyecske az alkalmatlan kérőtől szabadulni óhajtván, a legények egyikét felkérte, hopy vigye el valahova Bába Jánost. A legény kikisérte a városból, tul a Kis-Böszörményen, de itt a részeg embert főbe verte s 9 frt 36 krját elrabolta, azután visszatért a menyecskéhez, kinek azon kérdésére, hogy: hol van az ember? azt válaszolta a legény: „Az már jó helyen van." Bába nem merészelt addig felkelni, mig a legény el nem távozott; ekkor be ment a bakterházhoz s vizet kért, hogy fejét megmosnák vele. De azt hitték, hogy valami részeg ember, tehát be sem bocsátották. Ekkor bement a böszörményi városházhoz s ott jelentkezett. Előadása alapján a csendörség letartóztatta a legényt, aki azt vallotta, hogy Bábát csak a városházig kisérte fel az asszony lakásáról s onnan ő hazatért; ugyde két fiatal suhancz látta a szóban levő legénynyel este 7 óra körül Bábát künn, a Kis Böszörmény közelében. Igy a csendőrség a fiatalembert letartóztatta s átadta a bíróságnak. Bünjelként a büntény helyének közelében talált ketté tört botdarabot is beszolgáltatta a csendőrség. Még nem lehet tudni, bogy vajjon Bába Jánost részegségében érte-e valami baleset, vagy rablógyilkossági kisérletet követtek el rajta, a mely utóbbi esetben nem lehetetlen, hogy az asszony is bőnrészes. — A bíróság a vizsgálatot folytatja a csendőrség által megejtett vizsgálat alapján.

— **A kis nyelvtudós.** Egy uri mama, a ki tele van büszkeséggel az ő öt éves kis tudósának jövője iránt, közli velünk a kis Messiás nyelvtudományi zsenijének a következő megnyilatkozását:

A derék négy arasztos tudóst ozsonnára szólitották és ő erélyes hangon felhivta nyomban a német bonnéját:

— Bitte auf die Sessel . . .

(Hogy gyorsan emelje föl a székre.)

A bonne hamarosan kijavitotta a a kis tudóst:

— Nem die Sessel, hanem der Sessel.

Mire a pötty férfiu indignálódva korigálta vissza:

— Iden isz, die Sessel, melt a mama ült lajta.

— Persze, persze, hogy ha a mama ült rajta, akkor a szék valóban — nőnemü, — mint Imike mondja.

— **A „Petőfi-Dalkör“.** Erdős Máli kisasszonytól átvett gyüjtő-iven a következő adományok folytak be hozzám — a zászló-alapra: Szabó Józsefné 50 kr, Tolnay Károly Tőkés Gáborné, Némethy Lászlóné 30—30 kr, Mitrovics Gyula 50 kr, N, N, N. N., N. N. 20—20 kr, dr. Márton, N. M. 50—20 kr, N. N. 10 kr, Dinnyés Gyuláné 25 kr, N. N. 20 kr, N. N. 30 kr, N. N. 10 kr, Csáthy Ferencz 50 kr, dr. Benedek János 1 frt, Deutsch Ede 20 kr, Vadonovics 10 kr, Sövényi 20 kr, N. N, N. N. 30—30 kr, Kemény 50 kr, Timári Sándorné, Borus Mihályné 20—20 kr, N. N. 10 kr, Király Imre 10 kr, özv. Veréb Istvánné 20 kr, Veréb Istvánné 10 kr, Nagy László 20 kr, N. K. 20 kr, Szentpáliné 1 frt, N. N. 10 kr, N. N. 10 kr, N. N. 15 kr, N. N. 10 kr, Góth Lajos 20 kr, Berger Mórné 50 kr, N. N. 20 kr, Kardosné 20 kr, Sz. Nagy Kálmánné, Balogh István, Péter Melinda 50—50 kr, N. N. 10 kr, N. N. 20 kr, Dubray Isivánné 20 kr, O. J., dr. Irinyi István, dr. Balkányi Ede, Molnár Ambrus, Katz Mihályné, Siegmeth Károlyné 50—50 kr, N. N. 10 kr, N. N. 10 kr, K. I. 20 kr, N. N. 30 kr, N. N. 10 kr, K. I. 10 kr, B. S. 20 kr, N. N. 10 kr, Tamássy Károlyné 50 kr, özv. Széll Jánosné 50 kr, N. N. 20 kr, Nemes Gábor 50 kr, Killer Margitka 30 kr, Dobieckiné 50 kr, dr. Bakonyi Samuné 50 kr, N. N. 10 kr, N. N. 50 kr, Szabó Istvánné 20 kr, Horváth Mihályné 50 kr, Menyhárt János 50 kr, Egy valaki 20 kr, N. N. 20 kr, Berger Henrikné 50 kr, Albert Józsefné 30 kr. (Vége köv.)

x Hivatali helyiségül, esetleg *ipari czélokra raktárnak* stb. igen alkalmas, nagy, egy emeletes ház a központban, akár egészben, akár két részre osztva, olcsó bérösszegért kiadó. Bővebbet a kiadóhivatalban.

DEBRECZENI ELLENŐR

1899. április 1-ével uj előfizetést nyitottunk lapunkra.

Előfizetési ára:

Április hóra	1	frt —	kr.
„ **1-től május 31-ig**		„ 67	„
„ „ **junius 30-ig**	2	„ 50	„
„ „ **decz. 31-ig**	7	„ 50	„

Kérjük azon t. cz előfizetőinket, kiknek előfizetése márcz. hó végével lejár, hogy azt minél előbb megujitani szíveskedjenek, lakásváltoztatás esetében pedig ugy helybeli, mint vidéki előfizetőinket kérjük, hogy előbbi czimüket velünk közölni szíveskedjenek, nehogy a lap küldése fönnakadást szenvedjen.

—

„Otthon.“ Lapunk irodalmi ajándékáról az „Otthon“-ról akarunk az uj évnegyed alkalmából néhány szót ejteni. Előfizetőink tulnyomó részének már volt alkalma megismerkedni e rendkivül gazdag tartalmu, előkelő irodalmi szinvonalon álló, diszes kiállitásu folyóirattal, melyet mi jelentékeny áldozatok árán ingyen adunk előfizetőinknek (havonként egy vaskos könyvet) nem számitván fel egyebet, mint kezelési költségek fejében negyedévenként 1 mondd egy koronát.

Lapunk előfizetői ilyen módon egy éven át 12 kötet könyvet kapnak, melynek tartalmát a legkiválóbb irók és művészek szolgáltatják. Oly páratlan kedvezmény ez, minőt még külföldön sem nyujt egyetlen lap sem az ő előfizetőinek.

Örvendetes tudomás vétel végett közöljük t. olvasóinkkal, hogy az „Otthon“ egyik közelebbi füzete *városunkkal fog behatóan foglalkozni* és be fogja képekben mutatni városunk előkelőbb alakjait, valamint magának a városnak érdekesebb pontjait. Ez ügyben az Otthon szerkesztőségének egy tagja közelebb meglátogatja városunkat, hogy a szükséges adatokat beszerezze.

Női olvasóinkat bizonyára érdekelni fogja, hogy az Otthon már legközelebbi füzetében nagyobb tért fog szentelni a divatrovatnak, amennyiben direct összeköttetésbe lépvén egy párisi divatlappal, ezzel egyidejüleg fogja közölni a divat *legujabb* legérdekesebb ujdonságait.

Figyelmeztetjük t. olvasóinkat, hogy az Otthon minden hat füzete egy kötetet képez és bekötési táblák rendkivül diszes kiállitásban lapunk kiadóhivatalában is kaphatók.

Az uj évnegyed alkalmával ismételten melegen hivjuk fel t. olvasóink figyelmét nagybecsü irodalmi mellékletünkre az „Otthon“ ra, kérve, hogy az előfizetési dij beküldése alkalmával *még egy koronát* mellékelni szíveskedjék az előfizetési dijhoz, mert nem képzelhető, hogy csak egy előfizetőnk is akadjon, aki ezt a páratlanul kedvező ajánlatunkat igénybe ne vegye.

TÁVIRATOK.

— *A Debeczeni Ellenőr* saját tudósitójától. —

A Dreyfus-ügy.

Budapest, márczius 28. Párisból távirják: A semmitőszék egyesült tanácsai ma Mazeau elnöklete alatt zárt ülésben megvizsgálták a Dreyfus-féle titkos iratcsomót, amelyet Chanoine tábornok és Cuignet százados hoztak el a hadügyminiszteriumból.

Angol-franczia egyezmény.

Budapest, márczius 28. Párisból sürgönyzik: Delcassé külügyminiszter a kamara mai ülésén előterjesztette az Anglia és Francziaország között márczius 21-én kötött egyezmény jóváhagyásáról szóló törvényjavaslatot. A miniszter kijelentette, hogy a mint lehet, előterjeszti az egyezményre vonatkozó összes okiratokat.

Főherczegnők Berlinben.

Budapest, márczius 28. Berlinből jelentik: Mária Annunciáta és Erzsébet főherczegnők tiszteletére Szőgyény-Marich László osztrák-magyar nagykövetnél nagyobb reggeli volt, a melyen a főherczegnőkön kivül Albrecht würtambergi herczg is megjelent a feleségével.

A Fülöp-szigetek.

Budapest, márczius 28. Wasshingtonból telegrafálják: Egy manillai távirat szerint Löwenstein herczeg, a ki Miller tábornok diszhadsegédeként a tüzvonalba jutott, lövést kapott az oldalába és nem sokára meghalt. A herczeg 35 éves volt. A herczeg német kisérője szintén megsebesült.

Bolgár miniszterek körúton.

Budapest, márczius 28. Szófiából sürgönyzik; Grekov miniszterelnök és Radoszlavov belügyminiszter ma 20 napra tervezett körutra mentek a nagyobb vidéki városokba és első sorban Plevnába látogattak el.

Musset gazdasszonya.

A nagy franczia költő, ki annyi rokon szellemi vonást mutat fel a mi halhatatlan Petőfinkkel, szegénységben és elhagyatva halt meg. Hü gazdasszonya, Martellet asszony, aki élete végéig hüségesen ápolta a költőt, most 82 éves korában tollba mondta emlékeit, melyek -- bár sem szerelmi kalandról, avagy egyéb pikantériákról nem tesznek említést — mégis nagyon érdekesek. Martellet asszony egyike volt azoknak, akiknek a kiváncsiság nem jellémvonásuk, akik nem leskelődnek gazdájuk intim viszonyai után és csakis gazdasszonyi kötelességek iránt érdeklődnek.

Martellet asszony hü támasza és vigasztalója volt a haldokló költőnek utolsó óráiában. Musset sokat szenvedett halluczinációktól. Orvost a kórház küldött neki.

— Az orvosok mitsem tehetnek, — mondá a gazdasszonyának a nagy beteg költő, — szivemet nem tudják megkisebbiteni, sem mellkasomat megnagyobbitani. Itt a hiba! (A költő szivtágulásban halt meg.)

Halála előtt igy szólt gazdasszonyához:

— Mondja csak, itthon vagyok én most vagy a gyógyintézetben?

— Itthon van, jó uram, szobájában fekszik. Látja, itt van kis kutyája és macskája is.

— Ah igen látom, tehát álmodtam, rosszat álmodtam. Mondja csak kérem, nős vagyok én vagy nőtlen?

— Nőtlen, miért kérdi ön?

— Ah, ha nős volnék, nőm bizonyára félne most tőlem. Kórházba adna, hol rögtön meghalnék . . . mindig attól félek, hogy kórházba visznek. Ugy-e nem hagy el engem Martellet asszony?

— Isten mentsen, hogy volnék én erre képes?

Az izgalom annyira erőt vett rajta, hogy több izben elájult. Rosz napja volt. Este felé kissé megnyugodott, kinyujtózkodott és nyugodtabban kezdett lélegzeni. Majd csöndesen elszenderedett. Áthivtam a szomszédasszonyt, hogy pár óráig váltson fel, miután egy hét óta nem aludtam

Hajnali 3 órakor a szomszédasszony kiáltása ijesztett fel a karosszékből.

— Ah jöjjön csak, oly különösen lélegzik.

Odasiettem, — éppen elég korán, hogy gazdám utolsó sóhajtását felfogjam. Szegény jó uram kiszenvedett.

E perczben átható, hosszas csöngetés hallatszott az előszobából. Kiszaladtam. Az ajtó előtt egy fiatal ember állott rendkivül izgatottan.

— Bocsásson be, kiáltott zokogva, látni akarom őt!

— Nem, nem lehet most uram, jöjjön később!

— Látni akarom őt, mondá félőrülten a fájdalomtól, bocsásson! És evvel berohant a szobába és heves zokogással borult a halottra.

A fiatal ember a később oly hiressé vált költő Villiers de Lisle-Adam volt.

CSARNOK.

Porszemek.

— Irta: **Krüzselyi Erzsike.** —

A nap ragyogva tüzött le és szembántóan verődött vissza a szemközti ház fehér faláról. A szél olykor belekapott az utcza porába és a millió porszem kavarogva hömpölygött odébb pár lépést, aztán lomhán ülepedett le megint. — Az ablaktól kissé odébb terpeszkedő akáczoknak lankadtan csüggtek alá a portól szürkévé vált nyirott ágai. Minden olyan nyárias, tikkadtnak látszott, bár még csak junius közepén járt az idő.

Ott ült a fiu az ablakban és fehér, ideges ujjaival beárnyékolta nagy, szomoru nézésü, mélyen fekvő szemeit a szemközti ház faláról visszaverődő fény elől. Gépiesen babrált az előtte fekvő könyv lapjaival, de szeme nem a betüket

követte. Oda mélázott az utczára. Leste a szél meg-megujuló játékát a porral. Lassan jön, alattomosan. Először csak az akáczfa bágyadt leveleit libbenti meg, azután belekap a porba, egy piczit felkavarja s vár nehány pillanatig, mielőtt teljes erővel belekapna. Szegény kis porszemek! Teljesen a szél kényére vannak bizva. Nem tudják melyik pillanatban és honnét támadják meg és hova sodorja őket. — Ugy vannak az emberek is a sorssal.

Lám ő is!

A sors őt is messze sodorta hazulról; olyan messze, hogy tán soha viszsza se mehet már oda, a honnét egykor annyi vágygyal, annyi szép reménynyel elindult.

De nem is akar visszamenni.

Minek? Boldogabb lenne talán ott? Várják talán szerető szülői, testvéri karok? Nem. Pedig volnának szülei is testvérei is; de őt nem óhajtják viszontlátni. Nem ismerik el sem fiuknak, sem testvéröknek.

S miért?

Nagy sora is van annak! Pedig csak azt tette, amit ezer más hozzá hasonló: nem birt az ár ellen uszni. A habok ellenállhatatlanul ragadták. Szülei nem tanitották meg az uszásra, a küzdésre s ő gyenge volt. Az első erősebb hullám magával ragadta. A jó czimborák, a bor, a kártya . . . és ezer más ilyen, mely polyp karokkal fonja körül a tapasztalatlan ifju sziveket a nagyvárosok utvesztőjében. És őt valami ellenállhatatlan titkos kényszer hajtotta és üzte arra, hogy mentől jobban belemerüljön az élvezetek lelket és testet ölő árjába.

Hej, ha lett volna egy kéz, egy gondos vezető kéz, egy forrón szerető sziv, mely őt óvja, visszatartsa: talán megbirt volna állani és vissza is fordulni a lejtőn; de nem volt.

Szülei nem értek rá vele tul sokat törődni. Sok gyermek és sok gond kötötte őket ahhoz a helyhez . . . . Volt mégis valaki, akiről egy időben, bolond szivvel, azt képzelte, hogy az ő rég várt, megmentő angyala.

De csalódott.

Iza csak játszott vele, bolonditotta, mint a hogy ő szokott játszani minden leánynyal, ki utjába került. Csak Izával nem játszott. Elég volt egyszer belenéznie ragyogó szemeibe, hogy fásult szivét a szerelemnek addig ismeretlen gyönyöre betöltse. Érezte, tudta, hogy ezzel a leánynyal ő boldog tudna lenni hogy ez a leány képes lenne az ő eltévelyedett lelkét megmenteni.

Álom volt.

El kellett mennie és Iza elfeledte. Pedig gyermekkoruktól fogva ismerték egymást, hiszen egy helyről valók voltak, onnét az erdőktől koszoruzott kis városból.

Vissza kellett mennie a nagyváros szük valai közé és Iza menyasszony lett; másnak a menyasszonya!

Ez adta meg neki a kegyelemdöfést. Azóta valami különös gyönyörrel mélyedt bele mindjobban a kicsapongások árjába. Apja rég levette róla kezét, miután kisérletei, jó tanácsai megmentésére siker nélkül maradtak. Kidobva érezte magát a világba . . . . Nem is ment haza többé; pedig néha olyan végtelen vágy fogta el a megvetett, hütlenül otthagyott otthon után.

Ment tovább a megkezdett uton, mig egyszer — most két éve — egy átdőzsölt éjszaka után valami szuró fájdalmat kezdett érezni a mellében. Muló bajnak tekintette és nem törődött vele. De a fájdalom nem szünt. Valami száraz, fojtó köhögéssé fajult. Megmutatta magát egy doktornak. Az fejét csóválta és őszintén megmondta, hogy ügyeljen a kezdődő tüdőbajára. Ha igy halad tovább és nem hagy fel a kicsapongó élettel: pár hónap mulva eljut a véghez.

És ő hallgatott a doktorra.

Nem azért, mintha valami sokra becsülte volna az életét, hanem mert fel akarta használni a hátra levő időt életéből arra, hogy némileg jóvá tegye a multat.

Szakitott mindennel, ugyis megcsömörlött már mindentől, eljött ebbe a kis városba és tanult. Sikerült is neki két év alatt elkészülni, de érzi is, hogy ideje is volt. — Még csak pár hónap és itt a vég.

Nem akarta megvárni azt itt, ezen a helyen. Haza akart menni mégegyszer, utoljára. Most talán már nem üzik ki. Hiszen jóvátette a jóvátehetőt.

Ezen töpreng most is, amint beesett szemeivel a poros utczára tekint. A napfény gyakran elhomályosult. Szürke fellegek tarkitották be az elébb még tiszta kék eget s a szél most még erősebben és sürübben kapott bele a porba. Szegény kis porszemek!

Lassan csepegni kezd. Eleintén minden egyes csepp belesülyed, belevész a porba, de aztán, hogy sürübben kezd hullani, a kis porszemek átnedvesülnek, egymáshoz tapadnak, nehezek lesznek és többé nem árthat nekik a szél kegyetlen játéka.

Milyen jótékony ez az esőcsepp. Lám: az ákáczfa sem csüggeszti már le lombjait. — A szürke porréteg visszakerült helyére, a földre, leveleiről és üdén, zölden, csillogón bólintgat nyirott ágaival.

Ott megy egy ember.

Határozott izmos lépésekkel siet az utcza közepén. Az átnedvesült por, mely még nem vált sárrá, tisztán adja vissza erős, nagylába körvonalait. Minden lépésére ezer kis porszem nyomódik a földbe, hol végre nyugton lehet.

Majd ugy jár ő is. Hazamegy és otthon szépen, lassan nyugodtan bevárja a véget, a mely után majd ő is csak bekerül a földbe, hol nem árthat már neki a kegyetlen sors forgó szele.

(Vége köv.)

KÖZGAZDASÁG.

Érték-tőzsde.

A debreczeni Közgazdasági Bank Részvény társaság közlése.

1899. márczius hó 28 án.

Államadósság:

Magyar aranyjáradék 4%	—	120.—	120.50
„ vasuti beruházási köt. 4½%		120.75	121.75
„ koronajáradék 4%	—	—	97.65	97.85
„ regále vált. köt. 4½%	—	100.50	101.50
Osztrák aranyjáradék 4%	—	120.—	120.50
Egységes államkötvény 4²/₁₀%		100.75	101.25
Tisza-szegedi 4%-os nyer.-sorsj.		141.50	142.50

Részvények:

Magyar hitelbank részvény	—	396.50	397.—
Osztrák hitelbank részvény	—	368.80	369.—
Magyar ipar- és keresk. bank. r.		104.50	105.—

Sorsjegyek:

Magyar jelzálogban 4%-os sorsj.		122.—	123.—
„ „ 3%-os „		103.50	104.50
Osztrák földhitel sorsjegy 3%-os		120.—	121.—
Magyar vörös keresztsorsjegy		11.50	12.—
Osztrák „ „	—	20.50	21.—
Olasz „ „	—	11.75	12.25
Bazilika sorsjegy	— — —	7.—	7.40
Jó-szív „	— — —	3.90	4.30

Pénznemek:

Cs. és kir. arany	— — —	5.66	5.74
20 márkás arany	— — —	11.80	11.84
20 frankos arany	— — —	9.54	9.60
1 Sovereigns	— — —	12.05	12.09

Budapesti gabonatőzsde.

I. Készáru-üzlet.

1899. márczius 27-én.

Piaczunk tulterheltsége buzával ma a a készáru piaczon is kifejezésre jutott. A sürgős kinálattal szemben a malmok tartózkodók voltak és ennek folytán alig pár ezer métermázsányi forgalom fejlődhetett 20—30 krral olcsóbb árak mellett.

Rozs üzlettelen, csendes.

Tengeriben az irányzat szilárdabb, a kereslet élénk volt.

Eladatott:

Buza. Tiszavidéki. 100 mm. 80 k. 10·40 forinton, 250 mm. 80 k. 10 35 forinton, 100 mm. 79·5 k. 10·30 forinton, 100 mm. 80 k. 10.30 frton, 100 mm. 79 5 k. 10·25 frton, mind három hónapra.

II. Határidő-üzlet.

A harcz márcziusi buzában még folyton tart és a szállitók ma ismét nehéz ütegeket vittek a csatába. A két nap alatti 104,000 métermázsés hozatal után nagy felmondásokra lehetünk elkészülve, de hogy azok ma ismét ily óriásak legyenek azt még sem vártuk E jelentés zártáig 282,000 métermázsa lett 30-iki szállitásra bejelentve, de a felmondandó menynyiség valószinüleg még több lesz, mert márcziusi buza még folyton kinálva van.

Hivatalos záróárfolyamok. Déli 1 órakor az árfolyamjegyző bizottság a következő hivatalos záró árfolyamokat állapitotta meg:

Buza márcziusra	10.43—10 56
„ áprilisra	9.57— 9.66
Rozs márcziusra	7.99— 8.—
Tengeri 1899. májusra	4.55— 4.56
Zab 1899. márcziusra	5.77— 5.84
Repcze augusztusra	—.——.—

Délután 4½ órakor zárlat:

Buza márcziusra	10.04—10.05
„ áprilisra	9·21— 9 23
Rozs márcziusra	7.85— 7.87
Zab márcziusra	5.80— 0.—
Tengeri 1899. májusra	4.52— 4.53
Repcze szeptemberre.	11.90—12.—

Szelvény és kedvezményes jegyek nem érvényesek.

DEBRECZENI VÁROSI SZINHÁZ.

Folyó szám 178. **Bérlet 146. sz. „B“**

Ma, kedden, 1899. márczius 28-én:

Ujházy Ede a budapesti Nemzeti szinház tagjának harmadik vendégjátéka.

Országgyülési szállás,

vagy:

Kraxelhuber Tóbiás pozsonyi polgár.

Eredeti vigjáték 4 felvonásban. Irta: Vahot Imre.

SZEMÉLYEK:

Burmann, pozsonyi polgár	—	Ujházy Ede
Emilia, unokahuga és gyámleánya	— — —	Szabó Irma
Vigari Lálmán, országgyülési irnok	— — —	Komjáthy J.
Kerekes István ügy- és laktársa	— — —	Szentes János
Zsökfalvi	— — —	Tanay F.
Darázs	— — —	Szacsvay S.
Egy idegen	— — —	Odry Árpád

Holnap, szerdán márczius 29-én:

Bölcs Náthán.

Szinmü 5 felvonásban.

Kiadó és laptulajdonos:
Csokonai nyomda- és kiadó-részvénytársaság.
Felelős szerkesztő: Koncz Ákos.
Főmunkatárs: Ujlaki Antal.

Fővárosi szerkesztőségünk:
(szerkesztő: Kéry Gyula)
Budapesten, Üllői-ut 70. I. emelet 13.
Telefon: 59—14.

302. á. szám.

Hirdetmény.

A nagymélt. m. kir. vallás- és közoktatási miniszterium az 1899. évi január hó 17-én kelt 78769. számu rendeletével a h.-dorogi gör. kath. püspöki külhelynökségi épület helyreállitását 8438 frt 23 kr. összeg erejéig engedélyezte.

A fentemlitett munkálatok foganatositásának biztositása czéljából az **1899. évi április hó 15. napjának d. e. 10 órájára** a hajdumegyei m. kir. államépitészeti hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

A versenyeznióhajtók felhivatnak, hogy a fentebbi munkálatok végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számitandó s a részletes feltételekben előirt 5%-nyi bánatpénzzel ellátott zárt ajánlataikat a kitüzött nap d. e. 9 órájáig a nevezett hivatalhoz annyival inkább igyekezzenek beadni, mivel a később érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó müszaki müvelet és részletes feltételek a nevezett magy. kir. államépitészeti hivatalnál, a rendes hivatalos órákban naponkint megtekinthetők.

Kett Debreczen, 1899. évi márczius hó 20-án.

Hajdumegyei m. kir. épitészeti hivatal.

264—3—1

Gyógyszertár a „Fehér Hattyuhoz“
Debreczen,
Piacz-utcza 30. szám.

Szeplő és májfolt ellen ez ideig legjobbnak bizonyult a világhirü

Liliom arcz-créme

és

Rochlicz „Liliom“ szappanja

a mely kitünő hatásánál fogva biztosan elmulasztja a szeplőket, eltávolitja az arczról és kézről a májfoltokat és egyéb pattanásos mittessereket.

Ezen szépitőszer használata után az arcz és kézbőr vakitó fehér lesz és friss üdévé válik.

Egy rendes tégely **1 korona** (50 kr.) egy kis próbatégely **70 fillér** (35 kr.) a hozzá tartozó „Liliom“-szappan **35 kr.** Kapható még a „Liliom“-pouder is, mely felülmulja az összes ez ideig létező arcz és fett poudereket, 3 szin árnyalatban van. 1 doboz ára **1 korona.**

Kapható Debreczenben a **„Fehér Hattyu“ Tamássy-féle** gyógyszertárban Piacz-utcza 30. sz., hol egyszersmind a főraktár is van. — Vidéken minden nagyobb gyógyszertárban. 232—7—3

Eladó széna

telelési helylyel. Álmosdon és Érselinden (vasuti állomás) nagymennyiségü kitünő gyepszéna, sarju-, zab- és bükköny szalmák, alom szalma, teleltetési helylyel és legelővel vagy a nélkül eladó.

Értekezhetni: **Engländer Miklóssal** Álmosdon.

Uj fényképészeti müterem.

A Kossuth-utczai **Knebel Jenő** cs. és kir. fényképész mütermét, — mint ennek utóda — átvettem.

A midőn a nagyérdemü közönség jóakaró támogatásába magamat ajánlom, biztositom pártfogóimat, hogy teljes odaadással iparkodni fogok a kiváló izlésről s jóindulatáról ismert debreczeni közönség megelégedését magamnak minden tekintetben kivivni.

Kapussy Ödön,
fényképész.

Nyomtatvány-vásárlók figyelmébe!

Az alant felsorolt, czélszerü beosztásu nyomtatványokat, jó papiroson, a következő **legolcsóbb árakon** számitjuk és pedig:

Szolgálati (cseléd-) könyvek folyó számmal ellátott 48 oldallal: 100 db 4 frt 50 kr., 100 drbon alul drbja 5 kr. Egy ezer drb 40 frt.

Gyógyszerész-számla fekete és piros nyomással egész iv, drbja 2 kr. 100 drb 1 frt 80 kr.

Fizetési bárcza. (Fogyasztási ital és italmérési adófizetési lajstrom) 100 iv 1 frt 50 kr.

Kimutatás. (Térrajz dohánytermelési engedély elnyerése iránti folyamodványhoz szükséges adatokból) 100 drb 1 frt 20 kr.

Ev. ref. egyházi nyomtatványok:

Egyházi adó-főkönyv	100 iv	3 frt —	kr.
Napló	„	1 „ 50	„
Gondnoki Napló bevétel	„	1 „ 50	„
„ „ kiadás	„	1 „ 50	„
Pénzbeli számadás	„	1 „ 50	„
Terménybeli „	„	1 „ 50	„
Keresztelési anyakönyv	„	4 „ —	„
Születtek és megkereszteltettek anyakönyve	„	4 „ —	„
Halottak anyakönyve	„	4 „ —	„
Házassági anyakönyv	„	4 „ —	„
Egyházi adóiv 5 évre szóló	100 drb	2 „ 50	„
„ „ 1 „ „	„	— „ 50	„
Esketési igazolvány	„	— „ 35	„
Keresztelési jegy	„	— „ 40	„
Családi értesités	„	— „ 60	„

Továbbá **ügyvédi és végrehajtói nyomtatványok irópapirok és levélboritékok.**

Vidéki megrendeléseket postafordultával intézünk el.

„CSOKONAI“ nyomda- és kiadó-részvénytársaság.

Debreczenben, IV., Hal-köz 4. sz.

„Csokonai“ nyomda és kiadó r.-t. nyomása. 1899.